

3. Следва ли чл. [23], ~~пар. 4~~ от Директива 2008/48/ЕО да се тълкува в смисъл, че предвидена от националния законодател санкция нищожност на договора за потребителски кредит, при която се връща само отпуснатата главница, е пропорционална за случаите, в които договор за потребителски кредит не съдържа точно посочване на годишния процент на разходите?
4. Следва ли чл. 4, пар. 1 и 2 от Директива 93/13/ЕИО⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че предвидена в допълнително споразумение към договор за потребителски кредит, сключено отделно и допълнително спрямо основния договор, такса за пакет от допълнителни услуги следва да се смята част от основния предмет на договора и съответно за нея не може да се прилага преценка за неравноправност?
5. Следва ли чл. 3, пар. 1 от Директива 93/13/ЕИО във връзка с т. 1, буква „о“ от приложението да се тълкува в смисъл, че клауза в договор за допълнителни услуги към потребителски кредит, който предвижда възможност потребителят абстрактно да отсрочва и разсрочва плащане, за което дължи такса, дори и да не се възползва от такава възможност, е неравноправна.
6. Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/[ЕИО], както и принципът на ефективност трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба, която позволява част от процесуалните разноски да се възлагат върху потребителя в случаите на: 1) частичното уважаване на претенция за недължимост на суми вследствие на установяване на неравноправен характер на договорна клауза [...]; 2) практическа невъзможност или прекомерна трудност в упражняване правата на потребителите по конкретизиране размера на претенцията; 3) във всички случаи, когато е налице неравноправна клауза, включително в случаите, когато наличието на неравноправната клауза не се отразява пряко на размера на претенцията на кредитора изцяло или частично, или не е свързана пряко с предмета на делото?

⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ 2008, L 133, стр. 66)

⁽²⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ 1993, L 95, стр. 29, специално българско издание: глава 15, том 002, стр. 273)

**Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 25 ноември 2022 г. —
Friends of the Irish Environment CLG/Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and
Local Government, Ireland и Attorney General**

(Дело C-727/22)

(2023/C 63/26)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: Friends of the Irish Environment CLG

Ответници: Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and Local Government, Ireland и Attorney General

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 2, буква а) във връзка с член 3, параграф 2, буква а) от Директивата за СЕО⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че мярка, която е приета от орган на изпълнителната власт на държава членка и която нито се изисква от законова или административна разпоредба, нито се основава на подзаконов, административен или законов акт, може да попада в приложното поле на тази директива като план или програма, ако определя рамка за даване на съгласие за бъдещо развитие на последващи проекти и следователно отговаря на критерия по член 3, параграф 2 от същата директива?
2. Трябва ли член 3, параграф 1 във връзка с член 3, параграфи 8 и 9 от Директивата за СЕО да се тълкува в смисъл, че план или програма, който или която предвижда конкретно, макар и описано като „индикативно“, отпускане на средства за изграждане на определени инфраструктурни проекти с цел подпомагане на стратегията за интегрирано териториално развитие на друг план, който сам по себе си представлява основа за стратегията за последващо интегрирано териториално развитие, може да бъде план или програма по смисъла на Директивата за СЕО?

Ако отговорът на този въпрос е утвърдителен, фактът, че план има за цел предоставяне на средства, означава ли, че той трябва да се счита за бюджетен план по смисъла на член 3, параграф 8?

3. Трябва ли член 5 и приложение 1 към Директивата за СЕО да се тълкуват в смисъл, че в случаите, когато член 3, параграф 1 изисква екологична оценка, в предвидения в тези разпоредби екологичен доклад следва да се установят разумните алтернативи на предпочитания вариант и да се направи сравнителна преценка на предпочитания вариант и разумните алтернативи?

Ако отговорът на въпрос 3а е утвърдителен, спазено ли е изискването на директивата, ако сравнителната преценка на разумните алтернативи е извършена, преди да се избере предпочитаният вариант, а след това са направени оценка на проекта на плана или програмата и по-пълна стратегическа екологична оценка само на предпочитания вариант?

⁽¹⁾ Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (ОВ L 197, 2001 г., стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135).

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 29 ноември 2022 година — Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — гр. София при Централно управление на НАП / „Валентина Хайтс“ ЕООД

(Дело С-733/22)

(2023/С 63/27)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — гр. София при Централно управление на НАП.

Ответник: „Валентина Хайтс“ ЕООД.

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 98, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с точка 12 от приложение III към тази директива да се тълкува в смисъл, че предвидената в тази разпоредба намалена ставка на ДДС за настаняване, предоставяно в хотели и подобни заведения може да се прилага в случай, че тези заведения не са категоризирани съгласно националната правна уредба на запитващата държава-членка[?].
- 2) При условие, че отговорът е отрицателен, то следва ли член 98, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с точка 12 от приложение III към тази директива да се тълкува в смисъл, че допуск избирателно прилагане на намалената ставка спрямо конкретни и специфични аспекти от дадена категория услуги, изразяващи се в изискване настаняването, предоставяно в хотели и подобни заведения да се извършва само в категоризирани, съгласно националната правна уредба на запитващата държава-членка или с издадено временно удостоверение за открита процедура за категоризиране, места за настаняване[?].

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ 2006, L 347, стр. 1, специално българско издание: глава 09, том 003, стр. 7)